

El flagell del corona virus

La humanitat viu una situació semblant a la que vivia el poble egipci durant els famosos deu flagells que l'aclaparaven. Ara, aquells flagells, aquell turment que envaïa les llars egípcies i en feia malbé el benestar els voldria veure'ls narrats no pel poble que se'n veia beneficiat, sinó per un altre poble neutral i obert a tota la humanitat. Ja sabem com ho fan els pobles quan es posen a historiar el seu passat, en especial quan es veuen envoltats d'altres pobles que hi ha intervingut, com se'n apropien les gestes i les glòries i se'n fan ells protagonistes. Que no hi ha com tenir la paella pel mànec i imposar, prohibir, perseguir llengua i identitat i atribuir-ho tot a un dogma de Déu.

Aquest actual flagell, malgrat la seva virulència i la seva implacabilitat, cal veure'l amb repòs i tractar d'heure'n les bones lliçons que ens porti. I això, naturalment, té moltes òptiques i punts de mira. Hi ha els religiosos, el d'aquells que creuen en Déu i que el consideraran o com un càstig perquè la humanitat tracta de desconèixer-lo i d'apartar-se'n.

Els d'aquest facció religiosa aconsellaran la pregària, la penitència, l'estudi de la fidelitat del món al Creador i el justificaran en nom seu i aconsellaran que el món canviï. Bé, la pregària, és clar, Déu és poderós, estima els seus fills i està disposat a escoltar-los. Però Ell mateix ens suggerirà que no ens aturem en la pregària, que no sigui una excusa per estar-nos inactius, ans pregària i acció, ajuda't, que t'ajudaré.

Jo pensava que la tècnica ha fet meravelles, vols interplanetaris, material de guerra sofisticadíssim, bombes atòmiques, míssils, avions increïblement ràpids i molt capacitats per a destruir, igual que vaixells de guerra, tancs, canons, armes de mà. ¿I per què els científics, per comptes d'investigar tant en les tècniques nocives a favor de guerres, no han investigat més en medicina, per trobar els secrets danyosos que inclou el planeta per tal de prevenir-los, així com els metereòlegs ens anuncien el temps amb tanta anticipació? Aquests virus, i els que desconeixem i que esperen el seu moment històric per fer acte de presència a la superfície de la terra i convertir-se en flagell inesperat per a la humanitat, existeixen larvats en la naturalesa i potser podrien ser destruïts abans no ens afectessin.

Quin avenç més important per a la humanitat que fóra això!

Diu que el virus en qüestió, tan fàcil a encomanar-se'n un humà d'un altre humà, prové d'algun animal. Vés si és gran, perquè els animals sempre han conviscut amb nosaltres i els hem dominats com a reis que som de la Creació. Potser que el mateix animal tingui en el seu organisme, en la seva sang, en els seus humors vitals, el remei contra aquest virus, així com la serp verinosa té, en les mateixes glàndules d'on inocular el verí en mossegar, l'antídot d'aquest verí i, així com els científics han sabut recollir aquest antídot per inocular-lo a l'humà picat per una serp verinosa, així també podrien obtenir aquest contra-virus de l'animal en qüestió i qui sap si fer-ne una vacuna...

I en el tractament peninsular d'aquest virus ja se sap, el govern central es reserva el poder absolut, imposat a tort i a dret sobre aquells pobles que volen treure's les castanyes del foc ells mateixos, és a dir ser lliures a arreglar casa seva, en la península i volen viure en llibertat i solucionar-se ells els problemes de salut i tota mena de problemes segons el geni dels locals i la seva pròpia iniciativa. No podia pas ser d'altra manera, la història es repeteix i, malgrat que el món giri i la humanitat progressi en obertura als altres i suprimeixi tiranies i abusos de poder sobre els desarmats, el govern central i els enemics de la llibertat espanyols es tanquen en el seu mal humor i neguen als altres els drets humans que no siguin els seus propis.

Lleialtat institucional, diu?

¿Quina lleialtat han tingut ells envers Catalunya negant-li el dret a l'autodeterminació, el dret a ser Sobirana, perseguint la seva llengua, la seva identitat, la seva cultura i l'altre dret de caminar al seu ritme i segons el seu geni a la vida, seguint la línia del seu destí, que ella mateixa i solament ella té dret a forjar, sense que ningú altre ho faci per ella i li imposi la seva decisió? No vinguem amb nyaps i sarcasmes que porten una data de caducitat ja vençuda de segles.